

derfor. Hvorledes skal det være muligt at kunne tilvejebringe nogen Opmuntring til Selv-erhverv eller noget Begreb om en selvstændigere og lykkeligere Tilstand, naar Forretningerne drives paa denne Maade? Paa Alt, hvad Grønlanderne producere, er der Klar ud og Klar ind faste Priser, ligesom ogsaa paa de Varer, som de behøve; jeg er vel ikke sikker paa, om man ikke varierer ved nogle Artikler i Prisen, men det kan dog intet Udslag gjøre. Saa vidt jeg seer, er hele Summen, der gjennemsnitligt udbetales hele den grønlandste Befolkning for Alt, hvad den leverer, under 50,000 Rdl. aarslig, og da Befolkningen bestaaer af over 9,000 Mennesker, er det let at see, at det er et meget lille Bidrag til deres Levemaade, som de faae for Alt, hvad de tilvirke. Der er nu vist ikke to Meninger om, at naar vi uden Videre, og uden at vi behøvede at tage de Hensyn, som den høitærede Minister med Rette har fremhævet, kunde frigive Handelen, vilde vi gjøre det. Spørgsmaalet er nærmest, hvilken Vare, større end den, der nu hersker i Grønland, vil der være ved at sætte Grønlanderne i Besiddelse af det Gode, som den høitærede Minister indrømmede, at det var, nemlig en Frigivelse af Handelen. Her møder der egentlig kun een betydelig Indvending, og det er den, at Grønlanderne vilde, og det meget hurtligt, drikke sig ihjel, naar de uhindret kunde komme i Besiddelse af Brændeviin; jeg har hørt dette meget hyppigt, men jeg har aldrig sættet Vid til, at alle Grønlanderne vilde omkomme af Drik. Jeg vil indrømme, at der vistnok er en heel Deel Subjekter, der ere for svage i Landen til at kunne modstaae den Fristelse at drikke; men alle de Bedre, og deriblandt Blandingerne, troer jeg vilde ikke alene modstaae denne fristende Drik, men ogsaa gaae fremad. Er det i det Hele muligt i Tiden at vogte dem for at komme i Besiddelse af Brændeviin? Derpaa tvivler jeg, da der jo dog efterhaanden sniger sig nogen fremmed Handel ind i Landet, og dette foranlediges f. Ex. ved Arholithebrudningen. Denne foregaaer vel paa en D, men den er jo ikke længere fra Fastlandet, end at Grønlanderne i deres Konebaade kunne komme derover, og de ville vist ikke være sene med at faae Brændeviin med tilbage.

Der har iaar, saavidt jeg veed, været 32 Farløber beroppe efter Arholith, og dette Forhold vil vistnok stige. Jeg kan saaledes ikke troe Andet, end at man maatte kunne finde paa en forstandig Maade at afløse dette Handelsmonopol paa, saa at man i Begyndelsen gav visse Regler for Handelen og førte et skarper Tilsyn, end man maatte senere behøvede at føre. Selv om man ikke vandt Noget for sin egen Kasse, troer jeg, at man derved vilde befordre Grønlandernes Velvære i høi Grad; men saaledes som Forholdene nu ere, kan det ikke være Andet, end at der maa skee en tiltagende Tilbagegang i Grønlandernes Tilstand; de kunne ikke blive staaende paa det Punkt, hvor paa de nu ere, og at slutte efter alle de Kjendmærker, man har, vil det gaae yderligere tilbage med dem. Jeg beder de ærede Medlemmer at lægge Mærke til, hvorledes Antallet af Eiere af Konebaade, det vigtigste Tegn paa Velstand i Grønland, er taget betydeligt af, idet Dr. Kinn opllyser, at der i de gunstige Tilfælde er een Konebaad for hver 22 Mennesker, medens der er Egne, hvor der kun kommer een Konebaad paa 96 Mennesker; han anfører, at mange af disse Konebaade, der før havde beskæftiget dygtige Fiskere og et heelt lille Samsund, nu laae paa Land; Skindet var taget af dem, og Træværket brugtes til at putte under Gryden. Kort sagt, der er saa mange Exempler paa Tilbagegang, men jeg skal ikke trætte det ærede Thing med en videre Opregning deraf; jeg vil kun bede de ærede Medlemmer om, at de, til vi næste Gang komme sammen, ville sætte sig ind i hele den grønlandste Tilstand, for at vi efterhaanden kunne komme til en Beslutning om, hvad der bør gjøres. Der er baade skrevet og talt Meget om den Udvikling, der maatte kunne finde Sted i Grønland, og det navnlig i Henseende til Fiskeriet. Jeg har ikke nogen anden Mening derom, end at det forekommer mig rimeligt, at de grønlandste Farvande maatte kunne afgive et ikke ringe Udbytte for Fiskere. Vel er Grønland i visse Henseender heelt forskjelligt fra den store Fiskeristation Newfoundland; men der er dog Kjendtegn, hvorefter man maa slutte, at det paa visse Tider af Aaret vil være muligt at drive et betydeligt Fiskeri under